

Njegova govorica je mehka in božajoča. Kot dolenska pokrajina, v katero se je rodil. Pušča vtis zelo modrega in preudarnega človeka, zato me preseneti, ko izvem, da je star šele 35 let. Saj ne, da bi bil na pogled videti starejši, sploh ne!

Nekaj je na njem, kar mu daje pridih modrosti. Tako si jaz predstavljam človeka, za katerega rečemo, da je »stara duša«. Pravi, da je njegovo osnovno poslanstvo, pravzaprav poslanstvo njegove duše, da pomaga ljudem; da postavi človeka samega pred sabo in mu pomaga dojeti, zakaj je na tem svetu, kaj si želi njegova duša. Jernej pravi, da ko nekoč to ugotovimo, zaživimo polnejše in zadovoljnejše življenje. Razvil je povsem svojo tehniko, ki jo imenuje dušna aktivacija.

Tekst: **ALENKA CEVC**
Foto: **ŠIMEN ZUPANČIČ**

Jernej Zorec, avtor in izvajalec tehnike »dušna aktivacija«

KLECANJE

pod težo rodovnih nahrbtnikov

Dobimo se v prostorih podjetja Pot do srca v Novem mestu, v katerem delata z življenjsko in poslovno partnerico Mileno Matko, ki smo jo v Zarji predstavili že lani. Sedemo, vročina zunaj kljub zgodnji uri že pritiska in napoveduje še en peklenško vroč dan. Morda se najin pogovor zaradi tega kar ne razvije. Jernej se preseda na stolu, njegovi odgovori so splošni in zaviti. Nič konkretnega. Sprašujem ga, kako »začuti« ljudi, kako najde pot do njihove notranjosti, v kateri tisti, ki pridejo k njemu po pomoč, praviloma zelo trpijo. Malce utihne, potem pa me povabi, naj ga pogledam v oči in ob tem mislim nanj. To naredim. Po nekaj trenutkih se mu usta razležejo v nasmeh. »Ne veste, kam bi me dali, v kateri predal bi me umestili, mar ne?« Neverjetno, čisto zares sem se ukvar-

jala s tem vprašanjem! V sebi sem se bojevala s predsodki. Slišala sem namreč, da Jernej »vidi« več kot velika večina ljudi. Oba se zamejeva in pogovor steče.

Pomembno je, da veš, od kod prihajaš! Ko ga vprašam, od kod prihaja, kje so njegove korenine, Jernej pove, da je Slovenec, da njegova družina izhaja z Dolenjskega vsaj sto rodov nazaj. To poudarjanje korenin me malce zmoti in mu to tudi povem, saj velja, da »duhovnost« ne pozna ozemeljskih meja in različnih narodov. Zelo prepričano mi odgovori, da so korenine zelo pomembne v smislu zavedanja, da so naše življenje na Zemlji omogočili prav predniki. »Če jih poznam, lažje razumem sebe,« je prepričan. »Veste, čim močnejše so naše korenine, tem lažje ohranjaš svoj

notranji mir, lažje razumeš sebe in svoje bistvo.« Zase pravi, da je del podeželske kulture, odraščal je v bližini Šentvida pri Stični, izhaja iz delavsko-kmečke rodbine, ki je pozneje postala obrtniška. »Imel sem priložnost 'v živo' spremljati, kako sprememba poslovnega okolja vpliva na vso družino. Doživljali smo vzpone in padce, tudi v odnosih,« se spominja svoje mladosti.

Hotel sem biti original, ne kopija! Svoje korenine je Jernej začel raziskovati že zelo mlad.

Dobra in skrbna mama, ki je za sina hotela najboljše, je Jerneja hotela spraviti pod svojo perut. Pod skrbnimi perutmi naših mam pa včasih zmanjka zraka. Jernej, ki je bil zelo razmišljujoč otrok, malce poseben, je hotel življenje vdihovati s polnimi pljuči. »Nisem hotel, da me izklešejo mamina prepričanja in vrednote, hotel sem biti sam svoj, hotel sem biti original!« Mladi Jernej, ki ga je zelo zanimalo, od kod prihaja, družinska prepričanja, je začel raziskovati življenje svojih prednikov in prišel do marsikaterega zanimivega odkritja. Kmalu je ugotovil, da z njim ni nič narobe, še manj pa z njegovimi starši. Vsi so bili »ujetniki« rodovne zgodovine. »Kot duša je moja mama podedovala 'rodovni nahrbtnik' in v skladu z njim delovala in živila.

O bolečih stvareh v naši rodbini se v družini nismo pogovarjali in energija 'skrivnosti' je zelo negativno vplivala na vse naše odnose in delovanja. Pa ni bilo tako samo v naši družini, to je vzorec, ki se kaže v skorajda vseh družinah. In tukaj lahko pomagam, ker delujem iz lastnih izkušenj,« pripoveduje Jernej.

Povedne sanje. Jerneja vprašam, ali mi lahko s kakšnim konkretnim primerom pove, kako lahko dogodki iz rodbinske preteklosti vplivajo na sedanje življenje potomcev. »Poglejte, v naši družini, tako kot je bilo to v pre mnogih dolenjskih družinah, smo med drugo svetovno vojno imeli partizane in domobrance. O tem se nikoli nismo glasno pogovarjali. Mene pa so te stvari kot mladostnika zelo zanimale; bral sem knjige s to tematiko, rad sem gledal vojne filme, skratka, v sebi sem imel veliko težnjo po teh vsebinah. Večkrat sem sanjal, da sem preganjan. Ko pa sem našel 'izvor', sem razumel svoje notranje

občutke. Zgodilo se mi je namreč, da sem na neki razstavi fotografij in dokumentov iz druge svetovne vojne videl dokument, na katerem je bilo ime mojega prednika. Tega prednika so ubili zaradi izdaje, zaradi česar je bilo likvidiranih 70 ljudi. Moje ponavljajoče se sanje so dobile smisel, začel sem razumevati tudi druge vzorce obnašanja v naši družini. Ta dogodek je samo drobec, tega je bilo še

» O bolečih stvareh v naši rodbini se v družini nismo pogovarjali in energija 'skrivnosti' je zelo negativno vplivala na vse naše odnose in delovanja. Pa ni bilo tako samo v naši družini, to je vzorec, ki se kaže v skorajda vseh družinah. «

veliko,« pripoveduje Jernej. In neverjetno, čim več je izvedel o svoji preteklosti, tem večje je bilo razumevanje odnosov v družini, stvari so se začele urejati. Življenje je postajalo veliko bolj zadovoljno. »S pomočjo svojih izkušenj sem prišel do spoznanja, da vsaka izkušnja, ki jo je človek doživel ali podedoval, vpliva na razvoj okoliščin zdaj!« Jernej pravi, da je bistvo v tem, da nas boli beg pred resnico. Takrat, ko je najtežje, jo zanikamo. Ko pa jo sprejmemo, se stvari začnejo sproščati.« No, saj sem vam rekla, da je tale Jernej stara duša!

Pomaga odgovoriti na vprašanje, zakaj. Včasih nas v življenju doletijo dogodki, na katere si preprosto ne znamo odgovoriti. In tisti »zakaj« zastruplja naše življenje, naše odnose. Jernej Zorec skupaj s svojo Mileno prireja delavnice in s terapijo dušne aktivacije, ki je plod njegovih razisko-

vanj in izkušeni, pomaga ljudem odgovoriti na takšne »zakaje«. Ko ga pobaram, da bi rada slišala še kaj konkretnega, mi pove zgodbo o ženski, ki se je spraševala, zakaj je slika njene pokojne sestre na grobu vedno orošena. »Vzrok smrti njene sestre je bil samomor, ubila se je zaradi nesrečne ljubezni,« pripoveduje Jernej. »Med terapijo je prišlo na dan, da je pokojna sestra nosila enako ime kot njuna najstarejša sestra, ki je umrla kot otrok. Ženska je ozavestila, da ji je pokojna sestra vedno govorila, kako ima občutek, da je brez identitete. Povezal sem se z energijo pokojnega dekleta in začutil njeno strašno bolečino zaradi tega. Dejstvo, da jo je pustil fant, je bila samo kaplja čez rob, ki jo je porinila v smrt. Vzrok je bila bolečina ob tem, da se je vedno počutila kot nekakšen nadomestek,« pripoveduje Jernej. Ženska je po terapiji zaživela v večjem zadovoljstvu in miru. »Nenavadno (ali pa tudi ne) je, da se je slika na grobu zbistrila in nikoli več ni bila orošena,« se Jernej malo skrivnostno nasmeji. »Na isti način se lahko razreši veliko stvari, bolezni, finance, odnosi. Treba je priti do 'zgodbe iz ozadja',« je prepričan Jernej, ki mu je Stvarstvo v zibelko položilo dar čutenja in obvladovanja energij. Energij, s katerimi »odpira« trpeče duše. In jim pomaga.

Najprej moraš biti iskren sam s seboj. Ali Jernej živi tisto, kar uči na delavnicah? Presodite sami. Tole sem našla, ko sem brskala po spletu, da bi kaj več izvedela o mladem (samo po letih) Jerneju Zorcju:

Odidem na sprehod v gozd. Hodim in se poglabim v svoj notranji svet.

Pojavi se vprašanje: le zakaj padam na poceni 'fore'? Nekdo mi izroči darilce in takoj se počutim kot majhen fantek, ki skače od navdušenja, ko dobi čokolado. Saj ni nič narobe z darili. Težava, ki jo imam, je, da izgubim odločno in pokončno držo, saj sem odrasel in naj bi ravnal odgovorno do sebe in okolice. Jaz pa se pred ljudmi, ki me obdarijo, počutim kot štiri leta star fantek. Nekaj ni v redu. V mislih preletim mladost, preverim odnos do očeta in njegov odnos do mene. Preverim tudi vse druge moške, ki so me obkrožali v otroštvu. Povsod vidim podobne vzorce, vsi mi dajejo občutek majhnosti, nemoči: »Saj ti moraš še malo zrasti. Si še tako majhen in nisi sposoben skrbeti sam zase. Saj ne potrebuješ ženske, ker tako ali tako ne znaš ravnati z njo. Saj ne potrebuješ doma in družine,

ker tako ali tako ne moreš skrbeti za vse to. Tudi avta ne potrebuješ, ker ne znaš voziti in bo kaj narobe zaradi tebe.« Preverim odnos moških, ki me obkrožajo v zdajšnjem času, in zgrožen opazim, da gre v resnici za iste občutke. Majhen, nemočen, polulan, pokakan, poslanjen, smrkvav, jokajoč, umazan, smrdeč, raztrgan, osramočen, ponižan sem in nevreden človeškega življenja. Pa pogledam še edino mogočo varianto, ki mi pravzaprav ostane – ozrem se proti nebeškemu očetu. Opazim, da vse spremlja in da se v resnici skrivam v najtemnejši kot pred njim, ker me je sram, da sem tudi v njem videl isti način izkazovanja ljubezni. Končno se v meni nekaj sprosti. Hvaležen sem za takšen uvid in spoznanje. Opustim vso paniko in se potolažim. »Vse je v redu. Še imaš nebeškega očeta,« si rečem. Ni mi treba bežati pred njim. Spet občutim varnost in zaščito. Prosim ga, naj mi pokaže pot do razrešitve.

Presenečen zagledam obilne ženske prsi. Vse sijoče in mamljive se mi zdijo. Začutim, da se je v meni pojavila neustavljiva lakota in da mi iz ust teče slina. Kar naenkrat se počutim kot dojenček, ki čuti strašansko potrebo po materinem mleku in ne vidi ničesar drugega okrog sebe. Znova se zavem, da sem odrasel. V prsih čutim bolečino, sram me je, ker še vedno čutim potrebo po sesanju. Vprašam se, kaj to vse skupaj pomeni – tedaj se mi pokaže nebeška mama. Ženska vseh žensk, lepota vseh lepot, dobrot vseh dobrot in modrost vseh modrosti name zliva nebeški nektar. Ta zlata svetloba je v resnici mleko, po katerem hrepenim in ga srkam vase, v vsako celico telesa z vsem svojim bistvom in obstojem. Začutim srečo, mir, zdravje in preprosto sem. Izpolnjen sem. To je v resnici ženska, po kateri vse življenje hrepenim. Ona je pravi razlog, da obstajam, da sem, kar sem. Počutim se kot tepec, ker sem vse te občutke iskal v ženskah, ki sem jih srečeval v svojem življenju. V resnici sem moral to bogastvo, moč in lepoto začutiti v sebi. Šele zdaj je lahko ženska ob meni samo ženska in je v resnici to povsem dovolj. Takšna kot je, mi lahko najbolje pomaga, da v sebi odkrijem občutek božanske popolnosti.

Hvala življenju, hvala Mileni, ki mi kaže, kaj v resnici je življenje. Hvala meni in moji duši, ki vedno najde pot do mene.

Kaj takega lahko javno objavi samo zrel in odgovoren moški. Ki prav zaradi svoje ranljivosti lahko uspešno pomaga ljudem. ■

Citypark, Plava laguna in Mercator center, Ljubljana
Europark, Maribor in Citycenter, Celje
Mercator center, Domžale

Spletna trgovina: 1001dar.si

40%
popust na
brisače in
cekarje

Pro-92 d.o.o., Ljubljana, T: 01 510 81 30